

Phẩm 17: NGẠ QUỶ

Người nào không bố thí
Như tìm sáng ngoài đèn
Xa bỏ các nghiệp thiện
Làm sao được quả vui.
Như người mù ở đời
Không thấy được mọi vật
Chẳng thí, không nhân phước
Sẽ đọa làm ngạ quỷ.
Làm quỷ không tiền của
Tìm kiếm khắp mọi nơi
Luôn đói khát khổ khổ
Đều do tâm keo kiệt.
Người nào thích bố thí
Không hủy hoại tất cả
Chẳng tạo chút nhân lành
Sau hối hận ích gì?
Do trước tạo nghiệp ác
Đọa trong loài ngạ quỷ
Bị lửa địa ngục đốt
Mãi chịu khổ đói khát.
Bao giờ mới ra khỏi
Để có được an lạc?
Kiếp nào được giải thoát
Mới bỏ hết nhiệt nã?
Vì không hiểu nhân quả
Đạo cùng với phi đạo
Bị lửa đói thiêu đốt
Luôn chịu khổ không dứt.
Thân xấu, tóc rối bù
Chỉ còn da bọc xương
Mong cầu được ăn uống
Vừa thấy nhưng không được.
Bị các khổ bức bách
Đọa vào hiểm nạn ác
Không một bạn thân nào
Có thể cứu được ta.
Người xưa ở cõi người
Không làm các phước nghiệp
Như đi vào biển bấu
Lại trở về tay không.
Ai thích tu hạnh thắng
Thường xa bỏ điều ác
Ta xét người thiện ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lên thêm cấp cõi trời.
Do thân, ngữ và ý
Tạo các nghiệp bất thiện
Quyển thuộc đều bỏ đi
Riêng mình sống đau khổ.
Bị sứ giả Diêm-ma
Đuổi theo bắt trói lại
Vào hắc ám sâu thẳm
Cách làng xóm rất xa.
Ở bất cứ nơi nào
Thường chịu các khổ nẻo
Cho đến trong giây phút
Chẳng được chút sướng vui.
Giờ chịu quả báo này
Đều do nghiệp tạo trước
Bao giờ mới hết khổ
Được đến nơi an lạc.
Đói khát khó kham chịu
Phải chạy lên vùng cao
Dù được thấy hồ sông
Đến nơi thì khô cạn.
Ở núi rừng đồng trống
Tìm kiếm khắp mọi nơi
Chịu gian khổ đói khát
Tìm nước không có được.
Dù là chỗ ẩm thấp
Chúng cũng không thể thấy
Lại có điều quạ lớn
Dùng mỏ bén mổ ăn.
Bị ngọn lửa đói khát
Luôn thiêu đốt thân mình
Xoay vần trong nẻo hiểm
Kêu la cầu cứu giúp.
Xưa gần cảnh giới dục
Tựa như bóng trong gương
Hủy hoại của cải mình
Giờ riêng chịu quả báo.
Vì tạo những nghiệp ấy
Giám nhất khó thoát ra
Rảo chạy khắp bốn phương
Nghiệp hết mới ra khỏi.
Từ ba độc sinh ra
Đống lửa dữ cực ác
Từng sát-na thiêu đốt
Cháy cả núi đá lớn.

Lửa mạnh đốt được đá
Dùng nước tưới sẽ tắt
Lửa nghiệp như biển lớn
Sâu rộng làm sao dập?
Nghiệp ác dường như củi
Lửa ái cùng phát sinh
Thieu hữu tình tạo tội
Khắp nơi không thể tránh.
Tạo tác các tội ác
Xa bỏ những pháp lành
Đọa làm quỷ thế gian
Bị tự tâm lừa dối.
Ta lại bị đói khát
Hai ngọn lửa cùng đốt
Dao gây làm tổn thương
Chịu ba thứ cực khổ.
Ta tạo các nghiệp ác
Đọa trong loài ngạ quỷ
Chẳng phải là bà con
Có thể cứu được ta.
Chỉ có những pháp lành
Là chỗ của ta nương
Bố thí, giới, đa văn
Ba thứ cứu được mình.
Vì ta đã tạo ra
Những nhân khổ cực ác
Rơi vào lưới ngu si
Chìm mãi trong biển khổ.
Bị nhiệt não thiêu đốt
Thật khó kham nhận được
Nếu ta được giải thoát
Chẳng dám gây tội nữa.
Ở trong loài ngạ quỷ
Luôn sinh tâm sầu lo
Đó là nhân bất thiện
Vì vậy hãy lánh xa.

M

Phẩm 18: SÚC SINH

Khổ báo của súc sinh
Bị lôi kéo đánh đập
Không bỏ nhân sát hại
Lại ăn nuốt lẫn nhau.
Kẻ ngu tâm si, ái

*Thích làm việc tổn hại
Không tu nhân thí, giới
Sau chịu quả súc sinh.
Bị dây ái trói buộc
Năm căn như si, tâm
Vì giận dữ ganh ghét
Sau chịu quả súc sinh.
Nên làm, không nên làm
Đáng ăn, chẳng đáng ăn
Pháp thiện, pháp bất thiện
Đều không thể hiểu rõ.
Cõi người nhiều tìm cầu
Chư Thiên tham phóng dật
Ngạ quỷ chịu đói khát
Địa ngục chỉ khổ đau.
Người nào thích giết hại
Tất cả loài hữu tình
Chịu mọi thứ nguy khổ
Sẽ tàn sát lẫn nhau.
Lại nữa, những chúng sinh
Tham tiếc lại tán loạn
Chính vì nhân duyên đó
Đọa cõi quỷ, súc sinh.
Tội ác của ba độc
Nhận chìm các hữu tình
Chịu luân hồi sinh tử
Sâu hiểm khó thoát ra.
Ai thích cầu chánh pháp
Sẽ sinh các quả lành
Đầy đủ trí sáng suốt
Được mọi người cung kính.
Vì vậy người có trí
Thích tu nghiệp thanh tịnh
Tác ý đúng như lý
Lên đường chánh giải thoát.*

M

Phẩm 19: NGHIỆP BÁO ĐÓI KHÁT

*Thích làm việc vô ích
Sai sử các chúng sinh
Chịu nhân khổ hèn hạ
Chẳng khác gì kẻ đói.
Kêu la tìm ăn uống
Tự thân phát ra lửa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đốt chúng sinh tạo tội
Như đốt những cây khô.
Lửa này lan khắp nơi
Đến đâu cũng theo đốt
Giả sử trăm ngàn kiếp
Không ăn, chẳng thể sống.
Lửa thế gian tuy bùng
Lửa đói còn bùng hơn
Giống ruồi trong ba cõi
Tìm ăn không có được
Hữu tình ở thế gian
Thường gây nhiều tội lỗi.
Vì nhân duyên ăn uống
Chìm trong biển ba cõi
Ở trong biển ba cõi
Theo nghiệp bị kéo lôi
Mãi mãi chịu đau khổ
Khổ này sao nói hết?
Nằm ở trong bào thai
Lăn trong phân nhơ ứ
Bị nhiệt nã bức bách
Khổ này sao nói hết?
Tham đắm những cảnh dục
Thích trang sức đẹp đẽ
Tham cầu chịu gian khổ
Khổ này sao nói hết?
Thường đến nhà người khác
Xin y phục uống ăn
Bị mọi người khinh rẻ
Khổ này sao nói hết?
Vì ái độc sai sử
Lao nhọc để tìm cầu
Cho đến lúc lâm chung
Khổ này sao nói hết?
Tự tham cảnh dục lạc
Giặc oán tìm chỗ hở
Tâm, luôn sinh sợ sệt
Khổ này sao nói hết?
Chính vì vợ và con
Nên sinh nhiều sầu lo
Đây là giặc cướp oán
Khổ này sao nói hết?
Hao phí các châu báu
Bị bạn bè chê trách
Do đó sinh sầu nã

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khổ này sao nói hết?
Thân thể bị già suy
Đi phải nương cây gậy
Sức lực đều suy kém
Khổ này sao nói hết?
Những gì mình yêu thương
Lâm chung phải xa bỏ
Độc hành không chỗ tựa
Khổ này sao nói hết?
Kẻ ngu tạo tội ác
Đọa vào trong đường ác
Đều là do uống ă
Người trí phải cẩn thận
Hiểu rõ nghiệp báo ấy
Hãy sinh tâm lo sợ
Thích tu thí và giới
Trang sức bằng pháp thiện.*

